

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
2. september 2016

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-549/14	Finn Frogne Sagen vedrører: Skal artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter sammenholdt med EU-Domstolens domme i sag C-4S4/06, Presstext og sag C-91/08, Wall AG fortolkes således, at en forligsaftale, der indebærer indskrænkninger og ændringer af parternes oprindeligt aftalte ydelser under en tidligere udbudt kontrakt samt et gensidigt afkald på udøvelse af misligholdelsesbeføjelser med henblik på at undgå en efterfølgende retslig tvist, udgør en kontrakt, der i sig selv er udbudspligtig, hvis det må lægges til grund, at den oprindelige kontrakt er blevet nødlidende?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Erhvervs- og Vækstministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Moderniseringsstyrelsen	Dom	07.09.16
C-133/15	Chavez-Vilchez e.a. Sagen vedrører: Skal artikel 20 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat fratager en tredjelandstatsborger, som faktisk og dagligt drager omsorg for sit mindreårige barn, der er statsborger i en medlemsstat, ret til ophold i denne medlemsstat? Har det for besvarelsen af dette spørgsmål betydning, at den retlige, økonomiske og/eller følelsesmæssige forsørgelse ikke i det hele påhviler denne forælder, og at det desuden ikke er udelukket, at den anden forælder, der er statsborger i en medlemsstat, faktisk er i stand til at drage omsorg for barnet. Skal forælderen/tredjelandstatsborgeren i	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge-, Integrations-, og Boligministeriet	GA	08.09.16

	dette tilfælde godtgøre, at den anden forælder ikke er i stand til at drage omsorg for barnet, således at barnet nødsages til at forlade Unionens område, hvis retten til ophold fratages forælderen/tredjelandstatsborgeren?			
C-471/15	Sjelle Autogenbrug Kan dele fra udrangerede køretøjer, der af en momsregistreret autogenbrugsvirksomhed udtages af et køretøj med henblik på videresalg som reservedele, under de i sagen foreliggende omstændigheder anses som brugte genstande som omhandlet i artikel 311, stk. 1, nr. 1, i Rådets Direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momssystemdirektivet)?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Skatteministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet	Mundtlig forhandling	08.09.16
A-2/15	UDTAELSE 2/15 Har Den Europæiske Union den fornødne kompetence til på egen hånd at undertegne og indgå frihandelsaftalen med Singapore? Og for så vidt angår nærværende sag mere præcist udtrykt: – Hvilke bestemmelser i aftalen hører under EU's enekompetence? – Hvilke bestemmelser i aftalen hører under EU's delte kompetence? – Findes der nogen bestemmelse i aftalen, som hører under medlemsstaternes enekompetence?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervs- og Vækstministeriet Transport- og Bygningsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet Udlændinge-, Integrations-, og Boligministeriet Søfartsstyrelsen	Mundtlig forhandling	12.09.16 – 13.09.16
C-304/14	CS Sagen vedrører: (1) Er EU-retten og særligt artikel 20 TEUF til hinder for, at en medlemsstat udviser et tredjeland statsborger, der er forælder og hovedforsørger til et barn, der er statsborger i medlemsstaten (og følgelig en unionsborger), fra sit område til et tredjeland, når dette ville fratage barnet, der er unionsborger, den effektive nydelse af kerneindholdet i hans eller hendes rettigheder som unionsborger? (2) Såfremt svaret på spørgsmål (1) er »nej«, under hvilke omstændigheder ville en sådan udvisning da være tilladt i medfør af EU-retten? (3) Såfremt svaret på spørgsmål (1) er »nej«, i hvilken grad, om nogen, giver artikel 27 og 28 i direktiv 2004/38/EF (opholdsdirektivet) svaret på spørgsmål (2)?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge-, Integrations-, og Boligministeriet	Dom	13.09.16
C-165/14	Rendón Marín Sagen vedrører: Er nationale bestemmelser, hvorefter muligheden for at udstede en opholdstilladelse til en forælder til en mindreårig unionsborger, som er afhængig af denne, fordi vedkommende er tidligere straffet i det land, hvori ansøgningen indgives, udelukkes, selv om dette indebærer, at den mindreårige tvinges til at forlade Unionens område, fordi han er nødsaget til at følge med sin forælder, foreneligt med artikel 20 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, fortolket i henhold til [Domstolens] dom af 19. oktober 2004 (sag C-200/02) og af 8. marts 2011 (sag C-34/09), når en national lovgivning udelukker muligheden?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge-, Integrations-, og Boligministeriet	Dom	13.09.16

C-562/14 P	Sverige mod Kommissionen (appel) Appel af sag T-306/12, Spirlea mod Kommissionen	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	15.09.16
------------	--	---	----	----------

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
C-182/15	Petruhhin Sagen vedrører: 1) Skal artikel 18, stk. 1, og artikel 21, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at en borger i enhver medlemsstat i Den Europæiske Union i tilfælde af udlevering til en stat, der ikke er medlem af Den Europæiske Union, i medfør af en aftale om udlevering, som er indgået mellem en medlemsstat og et tredjeland, skal sikres det samme beskyttelsesniveau som det, der sikres en borger i den omhandlede medlemsstat? 2) Skal retten i den medlemsstat, som anmodningen om udlevering er rettet til, under sådanne omstændigheder anvende de betingelser for udlevering, som er fastsat i den medlemsstat i Den Europæiske Union, i hvilken den pågældende er borger, eller i den medlemsstat, hvor den pågældende har sit sædvanlige opholdssted? 3) I tilfælde af, at der skal ske udlevering, uden at det særlige beskyttelsesniveau, som er fastsat for borgerne i den stat, som anmodningen om udlevering er rettet til, tages i betragtning, skal den medlemsstat, som anmodningen om udlevering er rettet til, da foretage en prøvelse af, om de garantier, som er fastsat i artikel 19 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, nemlig at ingen må udleveres til en stat, hvor der er en alvorlig risiko for at blive idømt dødsstraf eller udsat for tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende straf eller behandling, er overholdt? Kan denne prøvelse begrænses til at fastslå, at den stat, som har anmodet om udlevering, er kontraherende part i konventionen mod tortur, eller skal den faktiske situation undersøges under hensyn til den vurdering af den nævnte stat, som Europarådets organer har foretaget?	Justitsministeriet	Dom	06.09.16
C-453/15	- Skal artikel 56, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem fortolkes således, at den kvote, som omhandles i artikel 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32 ff.), og som giver ret til i en nærmere angivet periode at udlede et ton kuldioxidækvivalent, udgør en »lignende rettighed« i henhold til denne bestemmelse?	Erhvervsstyrelsen	GA	07.09.16

C-310/15	<p>Deroo-Blanquart</p> <p>1) Skal artikel 5 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked fortolkes således, at tilgift bestående i, at en computer sælges udstyret med præinstalleret software, udgør en vildledende urimelig handelspraksis, når producenten af computeren gennem sin forhandler har givet oplysninger om hvert enkelt af de præinstallerede programmer, men ikke angivet prisen for hvert enkelt program? 2) Skal artikel 5 i direktiv 2005/29 fortolkes således, at tilgift bestående i, at en computer sælges udstyret med præinstalleret software, udgør en urimelig handelspraksis, når producenten ikke giver forbrugeren andet valg end at acceptere softwaren eller lade salget blive ophævet? 3) Skal artikel 5 i direktiv 2005/29 fortolkes således, at tilgift bestående i, at en computer sælges udstyret med præinstalleret software, udgør en urimelig handelspraksis [org. s. 7], når forbrugeren ikke kan erhverve en computer, som ikke er udstyret med software, hos den samme producent?</p>	<p>Justitsministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Miljø- og Fødevareministeriet</p>	Dom	07.09.16
C-121/15	<p>ANODE</p> <p>Sagen vedrører: »1. Skal en medlemsstats indgriben, der består i at pålægge den oprindelige operatør at tilbyde levering af naturgas til de endelige forbrugere til de lovbestemte tariffer, men som ikke er til hinder for, at den oprindelige leverandør og alternative leverandører kan fremsætte konkurrerende tilbud til priser, der er lavere end disse tariffer, anses for at indebære, at prisniveauet for levering af naturgas til de endelige forbrugere fastsættes uafhængigt af de frie markedskræfter, og udgør en sådan indgriben efter sin art en hindring for etableringen af et konkurrencebaseret naturgasmarked som nævnt i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2009/73/EF? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, på baggrund af hvilke kriterier skal det da vurderes, om en sådan indgriben fra statens side i forhold til prisen for levering af naturgas til de endelige forbrugere er forenelig med direktiv 2009/73/EF? Der spørges navnlig om følgende: a) I hvilket omfang og under hvilke betingelser giver traktatens artikel 106, stk. 2, sammenholdt med artikel 3, stk. 2, i direktiv 2009/73/EF, medlemsstaterne mulighed for at forfølge andre formål end at opretholde leveringsprisen på et rimeligt niveau, såsom forsyningsikkerhed og territorial samhørighed, ved at gribe ind i forhold til prisen for levering af naturgas til de endelige forbrugere? b) Giver artikel 3, stk. 2, i direktiv 2009/73/EF en medlemsstat mulighed for under hensyn til bl.a. formålet om at sikre forsyningsikkerheden og den territoriale samhørighed at gribe ind i forhold til fastsættelsen af prisen for levering af naturgas i medfør af princippet om, at den oprindelige leverandørs omkostninger skal dækkes fuldt ud, og kan de omkostninger, som</p>	Energistyrelsen	Dom	07.09.16

	tarifferne skal dække, omfatte andre elementer end en forholdsmæssig andel af de langsigtede forsyningsomkostninger?»			
C-113/14	<p>Forbundsrepublikken Tyskland mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (1) annulleres. Artikel 2 i Rådets forordning (EU) nr. 1370/2013 af 16. december 2013 om foranstaltninger til fastsættelse af støtte og restitutioner i forbindelse med den fælles markedsordning for landbrugsprodukter (2), som henviser til artikel 7 i forordning (EU) nr. 1308/2013, annulleres. Det fastslås, at retsvirkningerne af de nævnte bestemmelser opretholdes indtil ikrafttrædelsen af bestemmelser vedtaget på et korrekt retsgrundlag.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	07.09.16
A-3/15	<p>UDTALELSE 3/15</p> <p>Har Den Europæiske Union enekompetence til at indgå Marrakeshtraktaten om fremme af adgang til offentliggjorte værker for personer, der er blinde, synshæmmede eller på anden måde læsehæmmede?</p>	Udenrigsministeriet Kulturministeriet Miljøstyrelsen	GA	08.09.16
A-1/15	<p>UDTALELSE 1/15</p> <p>Spørgsmålet vedrører foreneligheden med traktaterne af den påtænkte aftale mellem Den Europæiske Union og Canada om overførsel og behandling af passagerlisteoplysninger, og navnlig følgende spørgsmål: Er den påtænkte aftale forenelig med traktatens bestemmelser (artikel 16 i TEUF) og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (artikel 7 og 8 samt artikel 52, stk. 1), for så vidt angår individets ret til beskyttelse af personoplysninger? Er artikel 82, stk. 1, litra d), og artikel 87, stk. 2, litra a), i TEUF den rette hjemmel for Rådets retsakt om indgåelse af den påtænkte aftale, eller skal denne retsakt have artikel 16 i TEUF som retsgrundlag?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	08.09.16
C-339/15	<p>Vanderborght</p> <p>1. Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked fortolkes således, at det er til hinder for en national lov, der absolut og uden undtagelse forbyder enhver reklame, uanset i hvilken form, for mund- og tandpleje, således som det er tilfældet med den belgiske lov af 15. april 1958 om reklame vedrørende tandpleje? 2. Skal et reklameforbud for mund- og tandpleje anses for en »bestemmelse vedrørende produktets sundheds- og sikkerhedsmæssige aspekter« som omhandlet i artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	08.09.16

	<p>2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked? 3. Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked fortolkes således, at det er til hinder for [org. s. 17] en national bestemmelse som artikel 8d i kongelig bekendtgørelse af 1. juni 1934 om udøvelse af tandlægevirksomhed, i hvilken det detaljeret er anført, hvilken grad af beskedenhed der kræves af et skilt ved en tandlæges praksis, som er rettet til offentligheden? 4. Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked, fortolkes således, at det er til hinder for en national lov, der absolut og uden undtagelse forbyder enhver reklame, uanset i hvilken form, for mund- og tandpleje, og som også forbyder reklame ad elektronisk vej (websted), således som det er tilfældet med artikel 1 i den belgiske lov af 15. april 1958 om reklame vedrørende tandpleje? 5. Hvordan skal man fortolke begrebet »informationssamfundstjenester« som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 2000/31/EF med henvisning til artikel 1, nr. 2), i direktiv 98/34/EF som ændret ved direktiv 98/48/EF)? 6. Skal artikel 49 og 56 TEUF fortolkes således, at de til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der af hensyn til beskyttelse af den offentlige sundhed indeholder et totalt forbud mod reklame for tandpleje?</p>			
C-275/15	<p>ITV Broadcasting e.a.</p> <p>Spørgsmål 1: Tillader det citerede udtryk, at der fortsat anvendes en national bestemmelse, hvor omfanget af »kabel« er defineret i overensstemmelse med national ret, eller fastsættes omfanget af denne del af artikel 9 af en betydning af »kabel«, der er defineret i EU-retten? Spørgsmål 2: Hvis »kabel« i artikel 9 er defineret i EU-retten, hvad er betydningen heraf? Følgende ønskes navnlig præciseret: a) Har termen en teknologisk specifik betydning, som er begrænset til traditionelle kabelnet, der drives af udbydere af konventionelle kabeltjenester? b) Har den alternativt en teknologisk neutral betydning, der omfatter funktionelt tilsvarende tjenester, der transmitteres via internettet? c) Omfatter den i hvert af tilfældene transmission af mikrobølgeenergi mellem faste jordbaserede punkter? Spørgsmål 3: Finder det citerede udtryk anvendelse 1) på bestemmelser, der kræver, at kabelnet retransmitterer visse udsendelser, eller 2) på bestemmelser, der tillader retransmission pr. kabel af udsendelser, a) når retransmissionerne er samtidige og begrænset til områder, hvor udsendelserne blev foretaget med henblik på modtagelse, og/eller b) hvor retransmissionerne er af udsendelser på kanaler, der er underlagt visse public service-forpligtelser?</p>	Kulturministeriet Energistyrelsen	GA	08.09.16

	Spørgsmål 4: Hvis omfanget af »kabel« i artikel 9 er defineret i overensstemmelse med national ret, er den nationale bestemmelse da underlagt EU's proportionalitetsprincip og princippet om en rimelig balance mellem rettighedshaveres og kabelejerers rettigheder og almenhedens interesse? Spørgsmål 5: Er artikel 9 begrænset til de nationale bestemmelser, der var gældende på den dato, hvor direktivet blev vedtaget, den dato, det trådte i kraft, eller den sidste dato for dets gennemførelse, eller finder den også anvendelse på senere nationale bestemmelser, der vedrører adgang til radio- og tvspredningstjenesters kabel			
C-225/15	Politanò Sagen vedrører: Skal artikel 47 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser på hasardspilsområdet, hvorefter bekendtgørelsen af et nyt udbud (således som reguleret ved artikel [10, stk. 9, litra] g, i lov nr. 44 af 26.4.2012) om udstedelse af koncessioner [fastlægger, at en deltager udelukkes på grund af manglende opfyldelse af kravet] om økonomisk og finansiel formåen, uden at give mulighed for at fremlægge alternative dokumenter som fastsat i den overnationale bestemmelse?	Skatteministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	08.09.16
C-180/15	Borealis e.a. Spørgsmål 1: Er det ved beregningen af den tværsektorielle korrektionsfaktor for industrisektoren foreneligt med kvotehandelsdirektivets artikel 10a, stk. 1 og 4, at henføre samtlige emissioner ved forbrænding af spildgasser med henblik på elproduktion til auktionspuljen og ikke til »industriloftet« [loftet for gratistildeling af emissionskvoter, herefter »industriloftet«], på trods af, at emissioner, der stammer fra spildgasser, er berettigede til at få tildelt gratiskvoter i henhold til kvotehandelsdirektivets artikel 10a, stk. 1?	Energistyrelsen	Dom	08.09.16
C-160/15	GS Media Sagen vedrører: 1.a) Foreligger der en »overføring til almenheden« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29, når en anden person end indehaveren af ophavsretten ved hjælp af et hyperlink på et netsted, som denne anden person administrerer, henviser til et netsted, som administreres af tredjemand, og som er tilgængeligt for det normale internetpublikum, og hvor værket er stillet til rådighed uden rettighedshaverens samtykke?	Finanstilsynet	Dom	08.09.16
C-459/15 P	Iranian Offshore Engineering & Construction mod Rådet (appel) Påstande: Dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 25. juni 2015 i sag T-95/14 annulleres. Der træffes endelig afgørelse i sagen, således at sagsøgeren, der nu er appellat, gives medhold i sine under den verserende sag nedlagte påstande, dvs. artikel 1 i afgørelse 2013/661/FUSP (1) af 15.	Udenrigsministeriet	Dom	08.09.16

	<p>november 2013 og artikel 1 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 1154/2013 (2) af 15. november 2013, for så vidt som disse henviser til eller kan berøre IOEC, annulleres, og IOEC's navn fjernes fra bilagene til de nævnte bestemmelser. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger i begge instanser.</p>			
C-45/15 P	<p>Safa Nicu Sepahan Co. mod Rådet for Den Europæiske Union (appel)</p> <p>Påstande: 1. Den dom, som Retten afsagde den 25. november 2014 i sag T-384/11, ophæves delvist, for så vidt som Retten: herved undlod at fastslå den af Safa Nicu Sepahan Co. lidt økonomiske skade og tilkende erstatning herfor fastslog, at Safa Nicu Sepahan Co. havde lidt ikke-økonomisk skade, men kun tilkendte et vilkårligt lavt beløb på 50 000 EUR i erstatning for denne skade.</p>	Udenrigsministeriet	GA	08.09.16
C-584/15	<p>Glencore Céréales France</p> <p>1) Kan det af ordlyden af afgørelsen af 9. marts 2012 i sag C-564/10, Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung mod Pfeifer & Langen KG udledes, at artikel 3 i forordning nr. 2988/95, hvorved der fastsættes en fællesskabsretlig forældelsesordning, finder anvendelse på foranstaltninger vedrørende betaling af renter, der skyldes i henhold til artikel 52 i forordning (EF) nr. 800/1999 og artikel 5a i forordning (EF) nr. 770/96? 2) Skal kravet på renter betragtes som en følge af en »vedvarende eller gentagen« uregelmæssighed, der ophører på det tidspunkt, hvor hovedfordringen betales, således at forældelsesfristen for disse først regnes fra dette tidspunkt? 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende, skal forældelsesfristen da regnes fra det tidspunkt, hvor den uregelmæssighed, der begrundede hovedfordringen, fandt sted, eller kan den først regnes fra den dag, hvor støtten blev betalt eller sikkerheden blev frigivet, svarende til det tidspunkt, fra hvilket de nævnte renter beregnes? 4) Må det antages, at enhver handling, hvorved forældelsesfristen afbrydes for så vidt angår hovedfordringen i relation til anvendelsen af forældelsesreglerne i forordning nr. 2988/95, ligeledes afbryder forældelsesfristen for så vidt angår renterne, selv om disse ikke er nævnt i de handlinger, der afbrød forældelsesfristen for hovedfordringen? 5) Indtræder der forældelse, når den maksimale frist, der fremgår af artikel 3, stk. 1, fjerde afsnit, i forordning nr. 2988/95, er udløbet, såfremt betalingsorganet inden for denne frist kræver den uberettiget udbetalte støtte tilbagebetalt uden samtidig at kræve, at der betales renter? 6) Kan den almindelige forældelsesfrist på fem år, der i henhold til lov nr. 2008-561 af 17. juni 2008 blev indført i national ret ved artikel 2224 i code civil, for så vidt angår forældelse, der endnu ikke er indtrådt på datoen for lovens ikrafttræden, træde i stedet for forældelsesfristen på fire år i henhold til forordning nr. 2988/95 ved anvendelse af</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	08.09.16

	undtagelsen i forordningens artikel 3, stk. 3?			
C-484/15	<p>Zulfikarpašić</p> <p>Derfor forelægges Den Europæiske Unions Domstol spørgsmålet om, hvorvidt bestemmelserne i loven om tvangsfuldbyrdelse for så vidt angår det europæiske tvangsfuldbyrdelsesdokument er i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 805/2004, nærmere bestemt – i sager om udstedelse af en fuldbyrdelsesordre på baggrund af et bekræftet dokument i forbindelse med en fuldbyrdelsessag – om begrebet »ret« i Republikken Kroatien ligeledes omfatter notarer, om notarerne kan udstede attester som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument for endelige og eksigible fuldbyrdelsesordrer på baggrund af bekræftede dokumenter, og disse attester udstedes, såfremt de førnævnte ordrer er ubestridte, og, såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, om retterne kan udstede attester som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument for fuldbyrdelsesordrer på baggrund af et bekræftet dokument, der er udfærdiget af en notar, når disse ordrer, ifølge deres indhold, vedrører ubestridte krav, og, i så fald, hvilken formular der skal anvendes.</p>	Justitsministeriet	GA	08.09.16
C-461/15	<p>E.ON Kraftwerke</p> <p>1. Hvilke oplysninger er relevante oplysninger som omhandlet i artikel 24, stk. 1, i afgørelse 2011/278/EU? Skal begrænsningen forstås kvalitativt eller kvantitativt, og omfatter begrebet også oplysninger om planlagte eller faktiske ændringer af et anlægs kapacitet, aktivitetsniveau og drift, der ikke direkte medfører en ophævelse eller tilpasning af tildelingsbeslutningen i henhold til artikel 19-21 i afgørelse 2011/278/EU og ikke forårsager en indsendelsespligt i henhold til artikel 24, stk. 2, i afgørelse 2011/278/EU? 2. Såfremt det første spørgsmål skal besvares benægtende: Skal artikel 24, stk. 1, i afgørelse 2011/278/EU da fortolkes således, at den forbyder medlemsstaten også at afkræve driftslederen sådanne oplysninger om planlagte eller faktiske ændringer af et anlægs kapacitet, aktivitetsniveau og drift, der ikke medfører en ophævelse eller tilpasning af tildelingsbeslutningen i henhold til artikel 19-21 i afgørelse 2011/278/EU?</p>	Energistyrelsen	Dom	08.09.16
C-444/15	<p>Associazione Italia Nostra Onlus</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 3, stk. 3, i direktiv 2001/42/EF, for så vidt som denne bestemmelse også omhandler det i artikel 3, stk. 2, litra b), omhandlede tilfælde, i lyset af miljøbeskyttelsesreglerne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og chartret om grundlæggende rettigheder anses for at være gyldig, for så vidt som denne bestemmelse fritager planer og programmer, for hvilke det er besluttet, at der kræves en vurdering af indvirkningen i medfør af artikel 6 og 7 i direktiv 92/43/EØF, fra en systematisk strategisk</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	08.09.16

	<p>miljøvurdering? Såfremt Domstolen fastslår, at den nævnte bestemmelse er gyldig, skal artikel 3, stk. 2 og 3, i direktiv 2001/42/EF, læst i lyset af tiende betragtning til samme direktiv, hvorefter »alle planer og programmer, som skal vurderes i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, kan få væsentlig indvirkning på miljøet og [...] som hovedregel [bør] underkastes en systematisk miljøvurdering«, da fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse som den omhandlede, der fastlægger definitionen af begrebet »mindre områder på lokalt plan« i artikel 3, stk. 3, i direktiv 2001/42/EF med henvisning til rent kvantitative faktorer? Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 3, stk. 2 og 3, i direktiv 2001/42/EF, læst i lyset af tiende betragtning til direktivet, hvorefter »alle planer og programmer, som skal vurderes i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, kan få væsentlig indvirkning på miljøet og [...] som hovedregel [bør] underkastes en systematisk miljøvurdering«, da fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse som den omhandlede, hvorefter der hvad angår alle projekter til såvel udvikling af nye eller ekspanderende byområder med et areal på op til 40 hektar samt projekter om planlægning eller udvikling af byområder i eksisterende byområder med et areal på op til 10 hektar ikke automatisk og obligatorisk skal gennemføres en strategisk miljøvurdering, selv om det på grund af den sandsynlige indvirkning på lokaliteterne allerede er besluttet, at der kræves en vurdering af deres indvirkning i medfør af artikel 6 og 7 i direktiv 92/43/EØF?</p>			
C-398/15	<p>Manni</p> <p>1) Skal princippet om, at personoplysninger ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil de indsamles, eller i forbindelse med hvilke de behandles på et senere tidspunkt, som fastlagt i artikel 6, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 [om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger], der er gennemført ved lovdekret nr. 196 af 30. juni 2003, have forrang og dermed være til hinder for det system med offentliggørelse, der er gennemført ved virksomhedsregistret som fastlagt i Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968 samt – i den nationale retsorden – i artikel 2188 i codice civile og artikel 8 i lov nr. 580 af 29. december 1993, for så vidt som loven fastlægger, at enhver uden tidsmæssig begrænsning kan få kendskab til oplysningerne om de heri registrerede fysiske personer? 2) Tillader artikel 3 i Rådets første direktiv</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	08.09.16

	68/151/EØF af 9. marts 1968 [om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde] da, at sådanne oplysninger – uanset den ubegrænsede varighed og de uspecificerede modtagere af oplysningerne i virksomhedsregistret – ikke længere er genstand for »offentliggørelse« i denne dobbelte betydning, men at de derimod kun er tilgængelige i et begrænset tidsrum eller for bestemte modtagere på baggrund af en konkret vurdering foretaget af den registeransvarlige?			
C-391/15	Marina del Mediterráneo e.a. Skal artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, i direktiv 89/665 fortolkes således, at de henses til princippet om loyalt samarbejde og princippet om direktivers effektive virkning er til hinder for en national lovgivning som den, der udgøres af artikel 310, stk. 2, i [org. s. 13] Ley 30/2007, de 30 de octubre, de Contratos del Sector Público (nu artikel 40, stk. 2, i RDLeg 3/2011, que aprueba el texto refundido de la Ley de Contratos del Sector Público), for så vidt som det følger af nævnte bestemmelse, at den ordregivende myndigheds forberedende akter, som f.eks. beslutningen om at tillade et bud fra en tilbudsgiver, som foreholdes ikke at opfylde de bestemmelser om bevis for teknisk og økonomisk solvens, der er fastsat i national ret og i EU-retten, ikke kan anfægtes under den særlige klageprocedure inden for indgåelse af kontrakter?	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	08.09.16
C-344/15	National Roads Authority Hvis et offentligretligt organ udøver en virksomhed, såsom at give adgang til en vej mod betaling af en vejafgift, og hvis der i medlemsstaten er private organer, som opkræver vejafgifter på forskellige betalingsveje i medfør af en aftale med den pågældende offentlige myndighed i henhold til nationale lovbestemmelser, skal artikel 13, andet led, i Rådets direktiv 2006/112/EF da fortolkes således, at det pågældende offentligretlige organ skal anses for at konkurrere med de pågældende private erhvervsdrivende, hvorfor det anses for at føre til konkurrenceforvridning af en vis betydning, hvis det offentligretlige organ behandles som en ikke-afgiftspligtig person, uanset de forhold, at (a) der ikke er og ikke kan være nogen aktuel konkurrence mellem det offentligretlige organ og de pågældende private erhvervsdrivende, og (b) der ikke er nogen beviser for, at der er nogen realistisk mulighed for, at en privat erhvervsdrivende kunne komme ind på markedet for opførelse og drift af en betalingsvej, der ville konkurrere med den af det offentligretlige organ drevne betalingsvej? Hvis der ikke foreligger en formodning, hvordan skal det da afgøres, om der er konkurrenceforvridning af en vis betydning [org. s. 11] i den i artikel 13, andet led, i Rådets direktiv	Erhvervs- og Vækstministeriet	GA	08.09.16

	2006/112/EF omhandlede forstand?			
T-830/14	<p>Farahat v. Rådet</p> <p>Påstande: Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) nr. 2014/730/FUSP af 20. oktober 2014 (1) om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1105/2014 af 20. oktober 2014 (2) om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres, i det omfang de finder anvendelse over for sagsøgeren. Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	09.09.16
T-719/14	<p>Tri Ocean Energy mod Rådet</p> <p>Påstande: Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/678/FUSP af 26. september 2014 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien og Rådets forordning (EU) nr. 1013/2014 af 26. september 2014 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres, i det omfang de finder anvendelse over for sagsøgeren. Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	09.09.16
T-709/14	<p>Tri-Ocean Trading mod Rådet</p> <p>Påstande: Såvel Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/488/FUSP af 22. juli 2014 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien som Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 793/2014 af 22. juli 2014 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres, for så vidt som de omfatter sagsøgeren. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	09.09.16
C-16/15	<p>Pérez López</p> <p>del Personal Estatutario de los Servicios de Salud (lov nr. 55/2003 af 16. december 2003 om rammevedtægten for vedtægtsmæssigt ansatte i sundhedstjenesterne) i strid med rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, som blev indgået den 18. marts 1999 mellem EFS, UNICE og CEEP, og som er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999, og dermed uanvendelig, fordi den tilskynder til misbrug hidrørende fra flere på hinanden følgende udnævnelser som hjælpepersonale, idet:</p> <p>a) denne bestemmelse hverken fastsætter en maksimal samlet varighed af flere på hinanden følgende udnævnelser som hjælpepersonale eller et maksimalt antal gange, som sådanne udnævnelser kan fornyes</p> <p>b) bestemmelsen giver forvaltningen frie beføjelser til at beslutte, om der skal oprettes strukturelle stillinger, når der foretages mere end to udnævnelser med hensyn til leveringen af de samme tjenesteydelser i en</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	14.09.16

	<p>samlet periode på mindst 12 måneder inden for to år</p> <p>c) bestemmelsen gør det muligt at foretage udnævnelser af hjælpepersonale, uden at der stilles krav om, at der i forbindelse hermed skal angives de konkrete objektive omstændigheder af midlertidig, konjunkturbestemt eller ekstraordinær art, som begrunder sådanne udnævnelser?</p>			
T-207/15	<p>National Iranian Tanker Company mod Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Anmodningen vedrører: ”Application for partial annulment of Council Decision (CFSP) 2015/236 of 12 February 2015 amending Decision 2010/413/CFSP concerning restrictive measures against Iran (OJ 2015 L 39, p. 18), and of Council Implementing Regulation (EU) 2015/230 of 12 February 2015 implementing Regulation (EU) No 267/2012 concerning restrictive measures against Iran (OJ 2015 L 39, p. 3).”</p>	Erhvervsstyrelsen Søfartsstyrelsen	Dom	14.09.16
C-596/14	<p>De Diego Porras</p> <p>1. Skal erstatning for ophøret af en tidsbegrænset ansættelse betragtes som værende omfattet af de ansættelsesvilkår, der henvises til i paragraf 4, stk. 1, i rammeaftalen, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP? 2. Hvis denne erstatning betragtes som værende omfattet af ansættelsesvilkårene, skal arbejdstagere, som har en ansættelseskontrakt, der er indgået direkte mellem den pågældende og en arbejdsgiver, eller som indgår i et ansættelsesforhold, etableret direkte mellem den pågældende og en arbejdsgiver, når tidspunktet for ansættelseskontraktens eller ansættelsesforholdets udløb er fastlagt ud fra objektive kriterier, såsom en bestemt dato, fuldførelsen af en bestemt opgave eller indtrædelsen af en bestemt begivenhed, ved kontraktens udløb da modtage den samme erstatning som en sammenlignelig fastansat med en tidsbegrænset ansættelseskontrakt, hvis ophøret af kontrakten er begrundet i objektive forhold? 3. Såfremt arbejdstagere med et tidsbegrænset ansættelsesforhold har ret til at modtage den samme erstatning som en tidsbegrænset fastansat, hvis ophøret af kontrakten er begrundet i objektive forhold, skal artikel 49, stk. 1, litra c), i statuttet for arbejdstagere da anse for at være en korrekt gennemførelse af Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, eller er denne bestemmelse diskriminerende og i strid med dette direktiv, idet den er i undergravet med formålet hermed og den effektive virkning heraf? 4. Såfremt der ikke foreligger objektive forhold, som kan begrunde, at vikariansatte fratages retten til at modtage erstatning for ophøret af et tidsbegrænset ansættelsesforhold, er den sondring, som statuttet for arbejdstagere foretager mellem ansættelsesvilkårene for disse arbejdstagere og vilkårene for både fastansatte og de øvrige</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	14.09.16

	arbejdstagere med en tidsbegrænset ansættelse, da diskriminerende?			
C-574/14	<p>PGE</p> <p>1. Skal artikel 107 [TEUF], sammenholdt med artikel 4, stk. 3, [TEU] og artikel 4, stk. 2, i Kommissionens beslutning af 25. september 2007, fortolkes således, at den nationale ret, hvis Europa-Kommissionen har kvalificeret en statsstøtte som værende forenelig med det indre marked, ikke har kompetence til at undersøge, om de nationale bestemmelser, der er blevet anset for tilladt statsstøtte, er i overensstemmelse med antagelserne i meddelelsen om analysemetoden for statsstøtte i forbindelse med strandede omkostninger (herefter »metoden til analyse af strandede omkostninger«)?</p> <p>2. Skal artikel 107 [TEUF], sammenholdt med artikel 4, stk. 3, [TEU] og artikel 4, stk. 1 og 2, i Europa-Kommissionens beslutning af 25. september 2007, set i lyset af punkt 3.3 og 4.2 i metoden til analyse af strandede omkostninger fortolkes således, at den årlige korrektion af de strandede omkostninger vedrørende producenter, der indgår i en koncern, i forbindelse med gennemførelsen af et statsligt støtteprogram, som Europa-Kommissionen har anset for foreneligt med det indre marked, baseres på den antagelse, at det alene er producentens tilhørsforhold til koncernen i henhold til angivelserne i bilagene til den af Europa-Kommissionen vurderede retsakt, der er afgørende, eller skal det i hvert enkelt år, hvori der foretages en korrektion af de strandede omkostninger, undersøges, om støttemodtageren i henhold til det statslige støtteprogram, der er forbundet med de strandede omkostninger, i denne periode rent faktisk tilhører den samme koncern som de øvrige producenter, der er omfattet af støtteprogrammet?</p>	Energistyrelsen	Dom	15.09.16
Forenede sager C-508/15 og C-509/15	<p>Ucar m.fl.</p> <p>1. Skal artikel 7, stk. 1, første led, i afgørelse nr. 1/80 fortolkes således, at betingelserne heri også er opfyldt, når [org. s. 2] det i en periode, der lå inden den periode på tre år, hvor et familiemedlem havde lovlig bopæl hos den tyrkiske arbejdstager, som havde tilknytning til det lovlige arbejdsmarked, forholdt sig således, at den hovedberettigede, efter at det pågældende familiemedlem havde fået tilladelse til at flytte sammen med ham, havde forladt det lovlige arbejdsmarked i medlemsstaten?</p> <p>2. Skal artikel 7, stk. 1, i afgørelse nr. 1/80 fortolkes således, at en forlængelse af en opholdstilladelse udgør en tilladelse til at flytte sammen med en tyrkisk arbejdstager, der har tilknytning til det lovlige arbejdsmarked, når det pågældende familiemedlem siden sin tilflytning, der var givet tilladelse til i denne bestemmelse, uafbrudt har boet sammen med den tyrkiske arbejdstager, men sidstnævnte person i mellemtiden havde forladt arbejdsmarkedet og først havde tilknytning til arbejdsmarkedet igen på det</p>	Udlændinge-, Integrations-, og Boligministeriet	GA	15.09.16

	tidspunkt, hvor opholdstilladelsen blev forlænget?			
C-484/14	<p>Mc Fadden</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkningen af artikel 12, stk. 1 og 3, artikel 14, stk. 1, litra b), artikel 15, stk. 1, og af artikel 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om elektronisk handel»)</p>	Forbrugerombudsmanden	Dom	15.09.16
Forenede sager C-439/14 og C-488/14	<p>Star Storage m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal bestemmelserne i artikel 1, stk. 1, tredje afsnit, og stk. 3, i direktiv 89/665 [...], som ændret ved direktiv 2007/66 [...], fortolkes således, at de er til hinder for bestemmelser, som gør adgangen til klageprocedurerne vedrørende de ordregivende myndigheders afgørelser betinget af pligten til forudgående at stille en »opfyldelsesgaranti« som den, der er fastsat i artikel 2711 og 2712 i [OUG (regeringens hastedekret)] nr. 34/2006? 2. Skal bestemmelserne i artikel 1, stk. 1- 3, i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter og artikel 1, stk. 1-3, i Rådets direktiv 92/13/EØF af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11. december 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF for så vidt angår forbedring af effektiviteten af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter fortolkes således, at de er til hinder for bestemmelser, som gør adgangen til klageprocedurerne vedrørende de ordregivende myndigheders afgørelser betinget af pligten til forudgående at stille en »opfyldelsesgaranti« som den, der er fastsat i artikel 271a og 271b i regeringens hastedekret nr. 34/2006?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	15.09.16
C-375/15	<p>BAWAG</p> <p>1) Skal artikel 41, stk. 1, sammenholdt med artikel 36, stk. 1, i direktiv 2007/64/EF om betalingstjenester i det indre marked 2 (betalingstjenestedirektivet) fortolkes således, at en oplysning (i elektronisk form), der sendes fra banken til kundens e-mail-postkasse inden for rammerne af online-banking (e-banking), hvorved kunden efter at have logget på e-banking-webstedet kan få adgang til denne oplysning ved at klikke på den, meddeles kunden på et varigt medium? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal betalingstjenestedirektivets artikel 41, stk. 1, sammenholdt med artikel 36, stk. 1, fortolkes således,</p>	Finansministeriet Finanstilsynet	GA	15.09.16

	at det i et sådant tilfælde forholder sig således, a) at oplysningen fra banken ganske vist stilles til rådighed på et varigt medium, men ikke meddeles kunden, idet den blot gøres tilgængelig for kunden, eller b) at der i det hele taget blot er tale om, at oplysningen gøres tilgængelig uden anvendelse af et varigt medium?			
C-219/15	<p>Schmitt</p> <p>Er formålet og intentionen med direktivet, at det organ, der er bemyndiget til at foretage audit af kvalitetssystemet, konstruktionsafprøvning og overvågning af medicinsk udstyr i klasse III, skal gribe ind med henblik på at beskytte alle potentielle patienter og derfor kan hæfte direkte og ubegrænset over for de berørte patienter i tilfælde af culpøs pligtforsømmelse? Følger det af de nævnte numre i bilag II til direktiv 93/42/EØF, at det organ, der er bemyndiget til at foretage audit af kvalitetssystemet, konstruktionsafprøvning og overvågning, ved medicinsk udstyr i [org. s. 3] klasse III har en generel pligt til at undersøge produktet eller i hvert fald en undersøgelsespligt, når der konkret er grund til at foretage en sådan? Følger det af de nævnte numre i bilag II til direktiv 93/42/EØF, at det organ, der er bemyndiget til at foretage audit af kvalitetssystemet, konstruktionsafprøvning og kontrol, ved medicinsk udstyr i klasse III har en generel pligt til at gennemse fabrikantens forretningsdokumenter og/eller gennemføre uanmeldte besøg, eller i hvert fald en pligt til at gøre dette, når der konkret er grund til det?</p>	Sundhedsstyrelsen Lægemiddelstyrelsen	GA	15.09.16
C-524/14 P	<p>Hansestadt Lübeck mod Europa-Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: Den appellerede dom ophæves. Søgsmålet i første instans afvises. Subsidiært: Det fastslås, at søgsmålet i første instans er uden genstand. Subsidiært: Det fastslås, at den del af det fjerde anbringende, som vedrører en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, i lyset af selektivitetskriteriet, er ubegrundet, og sagen hjemvises til Retten med hensyn til de andre dele af det fjerde anbringende og det første til tredje og det femte anbringende. Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale sagens omkostninger i forbindelse med sagen i første instans og appelsagen, subsidiært udsættes afgørelsen vedrørende omkostningerne i første instans og appelsagen i tilfælde af hjemvisning til Retten.</p>	Erhvervs- og Vækstministeriet	GA	15.09.16
T-800/14	<p>Phillip Morris mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Annullationssøgsmålet antages til realitetsbehandling. Afgørelse Ares (2014) 3188066 truffet den 29. september 2014 af Kommissionen, annulleres, for så vidt som den giver sagsøgeren afslag på fuld aktindsigt i de ansøgte dokumenter, dog bortset fra indsigt i de deri indeholdte redigerede personoplysninger. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	15.09.16

T-796/14	Phillip Morris mod Kommissionen Påstande: Annullationsøgsmålet antages til realitetsbehandling. Afgørelse Ares (2014) 3142109 truffet den 24. september 2014 af Europa-Kommissionen, annulleres, for så vidt som den giver sagsøgeren afslag på fuld aktindsigt i de ansøgte dokumenter, bortset fra indsigt i de deri indeholdte redigerede personoplysninger. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet	Dom	15.09.16
T-755/14	Herbert Smith Freehills mod Kommissionen Afgørelse GESTDEM 2014/2070 truffet af Den Europæiske Kommission den 24. september 2014 annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i nærværende sag.	Udenrigsministeriet	Dom	15.09.16
T-675/13	K Chimica mod ECHA Påstande: ECHA's afgørelse nr. (2013) 3665 af 15. oktober 2013 annulleres, og K Chimica tildeles SMV-status. De nedsatte afgifter for SMV'er finder anvendelse. Faktura nr. 10029302 på 9 300 EUR, der udgør den skyldige difference i forhold til den fulde afgiftssats, der er anvendt på K Chimica, annulleres. De administrative sanktioner på 19 900 EUR, der er pålagt af ECHA ved faktura nr. 10043954, annulleres.	Miljøstyrelsen	Dom	15.09.16
T-587/14	Crosfield italia mod ECHA Påstande: Afgørelse nr. SME 2013 4672 af 28. maj 2014 truffet af Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) og meddelt sagsøgeren den 9. juni 2014 annulleres og erklæres derfor ugyldig og/eller for at være uden nogen retsvirkning, således at enhver følge af denne afgørelse bortfalder, herunder annullation af de fakturaer, der er udstedt med henblik på opkrævning af forhøjede afgifter og de gebyrer, der angiveligt skyldes	Miljøstyrelsen	Dom	15.09.16
T-392/13	La Ferla mod Kommissionen og ECHA Påstande: De anførte anfægtede retsakter annulleres i deres helhed eller i det omfang, det findes rimeligt og i overensstemmelse med sagsøgerens interesser. Følgelig tilpligtes ECHA at tilbagebetale de beløb, som er blevet opkrævet hos sagsøgeren med urette, med tillæg af lovbestemte renter og kompensation for værdiforringelse fra den dato, hvor Leone La Ferla SpA's indbetalinger blev krediteret ECHA, og indtil betaling sker. Kumulativt eller alternativt tilpligtes ECHA at erstatte det af Leone La Ferla Spa lidte tab, svarende til de ovennævnte beløb, som er blevet opkrævet hos sagsøgeren med urette, med tillæg af lovbestemte renter og kompensation for værdiforringelse fra den dato, hvor Leone La Ferla SpA's indbetalinger blev krediteret ECHA, og indtil betaling sker. ECHA og Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljøstyrelsen	Dom	15.09.16

T-386/14	Fih Holding and Fih Erhvervsbank mod Kommissionen Påstande: Kommissionens afgørelse af 11. marts 2014 K(2014) 1280 endelig, om statsstøtte SA.34445 (2012/c), som Danmark har ydet for tilførslen af aktiver knyttet til fast ejendom fra FIH til FSC, annulleres, og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Erhvervs- og Vækstministeriet Finanstilsynet	Dom	15.09.16
T-18/15	Philip Morris mod Kommissionen Påstande: Annullationsøgsmålet antages til realitetsbehandling. Kommissionens afgørelse Ares (2014) 3694540 af 6. november 2014 annulleres, for så vidt som sagsøgeren heri gives afslag på fuld aktindsigt i de ansøgte dokumenter, dog bortset fra aktindsigt i de deri indeholdte redigerede personoplysninger. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet	Dom	15.09.16
T-346/14	Yanukovych mod Rådet Påstande: Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 66, s. 26), som ændret ved Rådets afgørelse 2014/216/FUSP af 14. april 2014 (EUT L 111, s. 91), og Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 (EUT L 66, s. 1) om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine, som ændret ved Rådets forordning (EU) nr. 381/2014 af 14. april 2014 (EUT L 111, s. 33), annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Unions tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	15.09.16
T-348/14	Yanukovych mod Rådet Påstande: Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 66, s. 26), som ændret ved Rådets afgørelse 2014/216/FUSP af 14. april 2014 (EUT L 111, s. 91), og Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 (EUT L 66, s. 1) om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine, som ændret ved Rådets forordning (EU) nr. 381/2014 af 14. april 2014 (EUT L 111, s. 33), annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	15.09.16
T-340/14	Klyuyev mod Rådet Påstande: For så vidt som de vedrører sagsøgeren annulleres følgende retsakter: Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 om	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	15.09.16

	restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.			
T-139/14	PT Wilmar Bioenergi Indonesia og PT Wilmar Nabati Indonesia mod Rådet Påstande: Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT L 315, s. 2) annulleres, for så vidt som der herved pålægges sagsøgerne en antidumpingtold. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Erhvervsstyrelsen	Dom	15.09.16
Forenede sager T-111/14-T-119/14	Bunge Argentina mod Rådet m.fl. Påstande: Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT L 315, s. 2) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Erhvervsstyrelsen	Dom	15.09.16
T-80/14	PT Musim Mas mod Rådet Påstande: Artikel 1 og 2 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT 2013 L 315, s. 2) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren, og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Erhvervsstyrelsen	Dom	15.09.16
T-51/15	PAN Europe mod Kommissionen Påstande: Kommissionens afgørelse af 24. november 2014 med journalnummer Ares (2014)3900631 (»den anfægtede afgørelse«), hvori Kommissionen for størstedelens vedkommende bekræftede sin afgørelse af 3. juni 2014 med journalnummer Ares (2014)2150615, hvori Kommissionen traf afgørelse vedrørende PAN Europe's anmodning om aktindsigt af 3. januar 2014 (registreret af Kommissionen den 6.1.2014), annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger	Udenrigsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen	Dom	20.09.16
C-592/14	European Federation for Cosmetic Ingredients I. Skal artikel 18, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter fortolkes således, at den forbyder markedsføringen på Fællesskabets marked af kosmetiske produkter med bestanddele eller en kombination af bestanddele, der har været genstand for forsøg med dyr, såfremt sådanne forsøg er udført	Miljøstyrelsen	Dom	21.09.16

	<p>uden for Den Europæiske Union med henblik på at opfylde tredjelandes lovgivnings- eller forskriftsmæssige betingelser for at markedsføre kosmetiske produkter med disse bestanddele i de pågældende lande? 2. Er svaret på spørgsmål 1) afhængigt af: a) om den sikkerhedsvurdering, der udføres i overensstemmelse med forordningens artikel 10 for at påvise, at det kosmetiske produkt er sikkert for menneskers sundhed, inden det gøres tilgængeligt på Fællesskabets marked, indebærer anvendelse af oplysninger, der udledes af dyreforsøg udført uden for Den Europæiske Union. b) om tredjelandenes retsfor skrifter vedrører sikkerheden af kosmetiske produkter. c) om det på det tidspunkt, hvor forsøg med [udelades] en bestanddel på dyr blev udført uden for EU, med rimelighed kunne forventes, at en eller anden person på et eller andet stadium ville forsøge at bringe et kosmetisk produkt med den pågældende bestanddel i omsætning på Fællesskabets marked, og/eller d) nogen anden faktor, og i så fald hvilken faktor?</p>			
C-342/15	<p>Piringer</p> <p>1. Skal artikel 1, stk. 1, andet punktum, i Rådets direktiv 77/249/EØF om lettelse med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters fri udveksling af tjenesteydelser fortolkes således, at en medlemsstat kan bestemme, at [org. s. 2] bekræftelser vedrørende ægtheden af underskrifter på dokumenter, der er nødvendige med henblik på at stifte eller overdrage rettigheder over fast ejendom, er undtaget fra advokaters fri udveksling af tjenesteydelser, og at udøvelsen af denne virksomhed er forbeholdt de offentlige notarer? 2. Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national bestemmelse i registreringsstaten (Østrig), hvorefter det er forbeholdt offentlige notarer at foretage bekræftelser vedrørende ægtheden af underskrifter på dokumenter, der er nødvendige med henblik på at stifte eller overdrage rettigheder over fast ejendom, hvilket indebærer, at en erklæring vedrørende en underskrifts ægthed, der er udstedt af en advokat, der er etableret i Den Tjekkiske Republik, i dennes hjemstedsstat, ikke anerkendes i registreringsstaten, selv om denne erklæring efter tjekkisk ret har retsvirkning som officiel bekræftelse, navnlig da a. spørgsmålet om anerkendelse af en erklæring vedrørende ægtheden af en underskrift på en tinglysningsanmodning i registreringsstaten, der er udstedt i Den Tjekkiske Republik af en advokat, som er etableret dér, vedrører en advokats indholdsmæssige udøvelse af en servicevirksomhed, som advokater, der er etableret i registreringsstaten, ikke kan udøve, og afslaget på anerkendelse af en sådan erklæring derfor ikke er omfattet af forbuddet mod restriktioner, eller b. et sådant forbehold er begrundet for at sikre lovligheden og retssikkerheden med hensyn til retsakter (dokumenter [org. s. 3] vedrørende retshandler) og dermed tjener tvingende</p>	Justitsministeriet	GA	21.09.16

	almene hensyn og desuden er nødvendigt for at nå dette mål i registreringsstaten?			
C-304/15	<p>Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland som følge af urigtig anvendelse af direktiv 2001/80/EC om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg (1) for så vidt angår Aberthawkraftværket i Wales har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 3, sammenholdt med bilag VI, del A, til direktiv 2001/80/EF om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg. Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet Miljøstyrelsen	Dom	21.09.16
C-599/14	<p>Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) mod Rådet for Den Europæiske Union (appel)</p> <p>Påstande: Den appellerede dom ophæves. Domstolen træffer endelig afgørelse vedrørende de spørgsmål, der er genstand for denne appel, og appellanten frifindes.</p> <p>Sagsøgeren i de forenede sager T-208/11 og T-508/11 tilpligtes at betale Rådet for Den Europæiske Unions omkostninger i forbindelse med den sag og den foreliggende appelsag.</p>	Udenrigsministeriet	GA	22.09.16
C-113/15	<p>Breitsamer und Ulrich</p> <p>Er portionspakninger med honning, som er [pakket] i en sekundær emballage, der indeholder samtlige mærkningselementer – inklusive angivelse af oprindelseslandet – og som ikke er bestemt til salg som sådanne portionspakninger enkeltvis til den endelige forbruger og til etableringer, et »færdigpakket levnedsmiddel« som omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra b), i direktiv 2000/13 samt artikel 2, stk. 2, litra e), i forordning nr. 1169/2011, som er omfattet af den tilhørende mærkningspligt, eller er [org. s. 3] sådanne portionspakninger med honning ikke mærkningspligtige færdigpakkede levnedsmidler, da de ikke udgør en salgsenhed? Vil spørgsmålet skulle besvares anderledes, hvis disse portionspakninger i etableringer ikke kun sælges i færdige retter, som betales samlet, men også sælges enkeltvis?</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	22.09.16
Forenede sager C-14/15 og C-116/15	<p>Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Den foreliggende sag forenes med den sag, der er registreret med sagsnummer C-14/15 med henblik på retsforhandlingernes skriftlige og mundtlige del og på dommen. Rådets afgørelse 2014/911/EU af 4. december 2014 om elektronisk udveksling med Letland af fingeraftryksdata (1) annulleres. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	22.09.16

C-79/15 P	<p>Hamas mod Rådet (appel)</p> <p>Rettens dom i sag T-400/10 annulleres. Domstolen træffer endelig afgørelse vedrørende de spørgsmål, som er genstand for denne appel og sagsøgeren i sag T-400/10 tilpligtes at betale de af Rådet afholdte omkostninger i første instans og i forbindelse med denne appel.</p>	Udenrigsministeriet	GA	22.09.16
-----------	---	---------------------	----	----------